

Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἦν ὁ Σκενδέρβης, βασιλεὺς τῆς Ἀλβανίας, νομαζόμενος κυρίως Γεώργιος Καστριώτης. Γεννηθεὶς τῷ 1414 ἢ 1414 παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἡγεμονίσκου τῆς Ἀλβανίας καὶ Ἡπείρου ὡς ὄμηρος τῷ Σουλτάνῳ Ἀμουράτ τῷ ὅστις ἀνέθρεψεν αὐτὸν ἐν τῇ αὐλῇ. Ὁ Γεώργιος διακρινόμενος ἐπὶ τῷ ὠραίῳ αὐτοῦ παρκαστήματι διέπρεπε περὶ τὴν ἱππασίαν τὸν χειρισμὸν τῆς σπάθης καὶ τὴν ῥίψιν τοῦ τόξου· ἡ μὲν αὐτοῦ εὐτυχία συνίστατο εἰς τὸ ν' ἀγωνίζεται μετὰ τῶν Τούρκων εὐπατριδῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ ταῖς πανηγύρεσιν, ἐν πάντοτε ἔδρεπε τὴν νίκην.

Αἱ ἀσκήσεις τοῦ σώματος ἀείποτε ἠννοήθησαν παρὰ τοῦ Τούρκου. Μόλις κατέκτησαν τὴν Κωνσταντινούπολιν, οἱ Σουλτάνοι ἐμίσθωσαν ἐν τῇ αὐλῇ τῶν παλαιστὰς ἐξ ἐπαγγέλματος τοὺς γκιουρεσση *) τεσσαράκοντα τὸν ἀριθμὸν, οὓς διέταξεν ὁ ν' ἀγωνίζονται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐνώπιόν των.

Οἱ γκιουρεσση ἦσαν ἄνδρες ἰσχυροὶ καὶ ῥωμαλαῖοι προσημνοί ἐκ τῶν βαρβαρικῶν χωρῶν, τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Ταρταρίας. Δὲν ἦσαν δούλοι, ὡς ἄλλοι ὑπηρέται τοῦ Σουλτάνου ἀλλ' ἐλεύθεροι. Προσεκολλῶντο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐκ κείας θελήσεως, ἐπειδὴ ἠσθάνοντο εὐχαρίστησιν δι' αὐτὴν. Τοῖς ἀγῶσιν αὐτῶν μετεχειρίζοντο ὄλους τοὺς δόλους τῶν ἡλικίων ἀθλητῶν ὅπως καταβάλλωσι τὸν ἀντίπαλον· ἀλλὰ πρὸς ἐρευνῶν, προσέτι, εἰς μέσχα μὴ ἀνεκτὰ παρὰ τοῖς Ἕλλησι· οἱ ἡμυτσον καὶ ἔδακνον τὴν ῥίνα καὶ τὸ οὖς· ἀπέσπων ἐστὶν καθ' ὀλοκληρίαν αὐτά· συνελόντ' εἰπεῖν, ἐποιοῦντο ὅσα πρὸς τὸ κακὸν ἠδύναντο, ἐφορμῶντες λυσσώδεις ἐπὶ τοῦ θύματος ὡς κύων ἐπὶ ἀγριμίου. Δὲν ἐνεψυχοῦντο δὲ τοσοῦτον ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τῆς νίκης, ὅσον ἀπὸ τὸ δέλεαρ ἢ ὅπως ἔλεγον τὸ ἀπὸ τὸν μεῖζεν, δουκάτων τινῶν, τὰ ὅποια ὁ Σουλτάνος ἔδωκεν πρὸς τὸν νικητὴν, ἐστὶν ὅτε δὲ καὶ πρὸς τοὺς δύο, ὅσακις

*) Ὁ συγγραφεὺς ἀποκαλεῖ αὐτοὺς gouressis ἀλλ' ἐσφαλμένως γκιουρεσση. ὅπερ παράγεται ἀπὸ τοῦ ῥήματος (= γκιουρεσση) καὶ σημαίνει παλᾶειν τουρκικῶς. Σ. Μ.